

si quis causas morborum praetermittens symptomata medicamentis tollere conetur (§. 41.), is in umbra se exercere certe apparebit, permulta medicamenta frustra hauriens, abundanter quidem, at sine ullo emolumento ea adferens: nam unumquodque symptoma causae morbificae effectus est (§. 29.) neutiquam vero ipsa causa quam solitariam facilius & paucis tolleret (§. 39.), quam umbram impalpabilem & valde inconstantem, atque turbam confertam symptomatum inevitabilem, id quod etiam per similitudinem sequenti modo demonstratur.

§. 44. Quemadmodum in plantis ramus e radice germinat, adeoque viret, quousque radix permanet; simili modo in morbis grave symptoma enascitur, neque deficit, causa permanente. Ea autem quorum modus existentiae idem est, similia omnino & cognata sunt. Quidquid ergo in plantis radix & ramus est, tale quid in morbis causa atque symptoma. Symptoma ergo causae effectus est, quemadmodum totus ramus radicis germen. Si itaque plantam radicibus excidere velis facilius atque citius radicem, quam ramos feces. Plures enim ii, e contrario autem radix unica; quae permanens facile ramos producit, secta autem nunquam amplius germinat.

At-